

K a r i

Historiallista

W i r t t ä ,

Ensimmäinen.

Yri Linna oli Idäisel Maal, &c.

Toinen.

Kiitet ole minun Herran, &c.

Präntätty tänä Wuonna.

Ensimmäinen.

Yr Linna oli Idäisäl maal, Se oli niin
kaunist ylös raket, Hopia Kullall, Kallil
Kullal, ja kallil Kivil ylös muurat.

2. Siel sisäl oli yri nuori Försti, fangit juur
hengen jälken, Wijskymmend syldä, Maan al-
la, juur maan alla Matoon ja karmetten kessel.

3. Hänen Isäns Kosin borist, Sen Tornin
tygö tuli, Uch minun Poikan, Rakas Poikan,
Woi minun Poikan, kuins olet fangittukowin.

4. Uch minun Isän, rakas Isän, Fangiures
olen kowas, Wijskymmend' syldä, Maan al-
la, Juur maan alla, Waiwas ja ahdistures.

5. Isä minun Kuningan eteen, Langeis
hän polwillens maahan, Armollinen mi-
nun Herran, Kuule Ferran, Kuule Ferran
Mist poikan on fangittu kowin.

6. Canon sinui sanon totta, Mun tyt-
tären händä tahto, Waan ei se ole niin:
Sill hän on kijn Tornis pimiäs kijn, Sost
pitä hänen mistaman hengens.

7. Armollinen minun Herran, Laste se
fange irral, Wijskymmend tuhat, Kulda
penningit, Kulda penningit, Anna weren
Pisaran edest.

8. Ei auta Kulda penningit, Kuoleman
hänen kummingin pitä, Hänen Kaulasans
on Kulda Käädyt, Kulda Käädyt, Sen-
tähden hänen kuoleman pitä.

9. Jos kaulas on kulda käädyt, Ei hän
niit warastanut. Waan yri Neitsykäinen
on andanut, Ja lahjoittanut, Kihlan ja
rakkauden merkix.

10. Kuin Neitsy sen kuulii ja ymmärssi,
Ett fangi mistattaman piti, Lähet silkis
liehuwaisen, juur punaisen, Hänen hen-
gens lähtemisen merkix.

11. Breiwin kirjot tällä tawal, Ennen
kuins henges annat, Kats ensist ymbäris
Mailman juur awarald, Kats ylös myös
Linnan päälle.

12. Kuin sinä nukut, Niin minä hukun,
Tehkä tai liito yhten, linnan sytytän, wal-
kian wiritän, Näin erittäin, Yhdest täst
mailmast.

13. Sielun Isä Jumal korjatkon, Tai-
wan Waldakundan, koston andakon Jumal
ylhäld, Joka ei meitä saldin yhten.

14. Sit otettin Fangat ulos Tornist,
Annettin hänen Sakramenti, Hän huuti
Christuren Ylös tawallinen, Nyt pitä mi-
nun kuoleman.

15. Sit hän wietin kedon päälle, Hä-
nen pitä astuman Trapui, Silloin hän
Mestari rukoi ja aneli Et wiel wäähä
aika elä saisin.

16. Mestari sanoi: ei nyt enä, Sinä
tahdot minun nyt pettä, Anna tänne sinun
silkis, Ja kartekis, Jol filmäs sidoni kirjni.

17. Älä sido viel filmäni, Un Mailma
Ferta katson, En itänäs enä minä enä,
Tain eran peräst Kaunil filmillan mailma
katsel.

18. Hänen Isäns seisoi Kedon pääl, ja
itke katkerast kyllä, Rakas Poikan, Uch
minun poikan, Voi minun Poikan, Sun
kuolemas tahdon kosta.

19. Uch minun Isän, Rakas Isän, Älä
tätä kuolemata kosta, Wiatoina kuolla wa-
hingori ja murhari, Wiatoina kuollatahdon.

20. Embä sure nuorta itän, Eng Mail-
man kauneut, Waan minä suren mun
Neitsykäistän, Ihanaistän, kuin katkerast
sure perän.

21. Tai nuori Försti hajotti Silkins:
Piehuman tulen wäken, Se ole Merkki
Neitsyel, Suur wijmeiseld, Sytyt Linnan
Jos itse ylös paloi.

22. Tällä myoto, yhdel, hetkel Kari
Nuorukaissta hukui, Neitsy paloi, Försti
hirtettin, ja ripustettin, Toinen toisens
Rakkauden tähden.

23. Kohta kuin kolmas päivä kului,
Tuli Engel Tairvast alas, Ja käski Ruu-
min mahan otta, Suri kohta, Taih Kau-
pungi kadotetan.

24. Sentähden tuli kosto suuri Mare-
tiin kuolema tämä, Ja kedon pääl maahan
hyötin Ja tapettin Ihmist wiissi sata.

25. Oppikat

25. Oypikät tästä jokainen, Ettei kohta
hyvä mielist Yhdestä hajot, alas wajot,
Ja pois erioit Yhdestä Kakaudest.

26. Se ihminen on willis ja wimmattu,
joka näin muodottamast teke, Jumalast
ulwos sytätty, Ja hyljätty, joka ei kadu
pahoi töitän.

27. Se on kaikille tietävä, Toka tämän
wirren on tehnyt, Yri kaunis Keitsykäinen,
Shanainen, Idäisel Maal, yhdes Yinnas.

Toinen.

Siitet ole minun Herran, Ja hyväst
sümattu Noikan, Tahdon nyt weisata ker-
ran Täsa ja joka paikas.

2. Miehest pyhäst ja Niskaisest, Tämä
wirsi on tehty, Sanct Yrjanast yhdest
Kiddarist, Song Tunnus tahti on nähty.

3. Mitä minä sanon Yrjänäni kuulee,
tee minun tahtoni juuri Kapadocian Kau-
pungin Sisäl tuli, siel kestä Pohikärme suuri.

4. Se kaupungon pitkä ja sangen suuri, U-
sui Kuningas kuluisa sisäl, Pohikärme makais
läsnä muuri Tahdoi Kaupungin yös niellä.

5. Se peto niin paha ja ahne oli, Tokapäi-
wä hän elatust tahdoi Smisis, Glämis, kuin
monda kuoli, Tokk perät pois olla mahdoit.

6. Jos ei hän saanut joka Päiwä ja Yö, E-
latust wahwast juuri, Niin käwi koht Kau-
pungin tygö Sengens puhals ylös muurin.

7. Kuin

7. Kuin hän Hengens puhals ylös muurin,
Tunsit ne kuin olit sisäl; Jokainen
kuoliar kohta tuli Oli ruumit kaduilla Ziel.

8. Kuningas sanoi neuvo toinen, Pi-
dettämän tässä pitä, Peto vastaan ja Sh-
misit Ett elämän nautit saisiin.

9. Pijdäköön wuoro myöda, Yr Shmi-
nen joka talost, Päiwär sen pahan Pedon
shöda, Ett saamme elä juur jalost.

10. Borgarit pidit kohta Käskyn, kuin
Kuningas sanonut oli, Edes tähdyni kända
ei säästäs; Yri joka talost pois tulit.

11. Ett jokaitfeld oli tullut Lohikärmen
ruar, Nijn Kuningan Tyttären wuoro
tuli Wlos pantin pedon teurax.

12. Kuningas tarits puolen Nijkiäns,
Neitsen wapaurin tähden, Borgarit sano
tahdo me nijn: Syötin meidängin lapsen
nähdn.

13. Solles tahdo Herra anda edes, me
sanon totifest suuri, Sil hätä on meidän
käsifäm, Me hönne maahan teidän muu-
rin.

14. Tuli surullisex Kuningan sydän Si-
tä surkia meno sangen, Itki hartast käski
Neitsen mennä Pedon teurax kuin on langen.

15. Käy nyt edes Neitsy minun, Sinun
pitä Lohikärmen ruar, Ujatteliu Kuningan
pojal sinun, ja ej pahan pedon teurax.

16. Neitsy murhes käsi postel Ja itki
kat-

Katkerast kyllä Wesi juori silmil alas pos-
kil, Uch kuria ylkä olet.

17. Neitsy parhat wateit päällens puki,
Sa itki katkerast kyllä Karitsa syhis kiitti
ja luki, Sa wuodat kynelit kyllä haikiast.

18. Tääät hwyäst rakas Farin, Tääät
hwyäst Christityt kaikki, Tähän ast on
minusta pidetty waari, Nyht pitä edeskäy-
män ratki.

19. Tule nyt kansan Herra Jesu Christ,
Tule nyt minua autaman Tunnustan
syndiseri itsiän wisstist Tule sieluni wa-
pautaman.

20. Neitsy lähte suurel surul, Sijt Lin-
uast kaikkein nähden, Jotk olit kaupungin
katuil ja tiel Hartast itki Neitsen tähden.

21. Neitsy meni yhden kedon pääll ja
katseli ymbärillens, Tuli Sanct Yrjänä
ajain siel Hän karatti Hewoistans ym-
bärins.

22. Sit tuli Sanct Yrjänä ajaden,
Kiist suiset jol hewoistans käänsi, Harni-
skat kijs kuin auringon terä Sa ei Neitse
tunden händä.

23. Seiso häwäst Neitsy minun, Mitäs
itket nijn waikiast, Mikä liene ett muttum
on kaswos, Minä tahdon sun päästä
waiwast.

24. Neitsy sano juur waikiast Sanct
Yrjänätä

Urkänästä vastaan, Synneleit wuodatan juur
haikiast, Ja händ siin olemas haastoi.

25. Ujakat pois te nuori mies, Paetkat
ystawitten puolen, Tiedän todest ett hukuu
täs ties, Niin hywin mä yrin kuolem.

26. Sumalan wäel minä tahdon Neitsyt
ja Leskei auta, Minä tänäpäin sul awun
tuotan, Ja Pohikärmen pois saatan.

27. Pohikärme wedest ulos tuli, Sanct
Urkänä ajoi händä vastaan, Pist miekan
kijdest et läpits tuli, Ja ei enä Neitsyt
hastan.

28. Ei Lindu lennä niin nopiaast, Kuin
hän miekkans ulosweti, Soka Raubast,
Kullast, Ja Hopiaast oli Sol Shmeit juuri
teki.

29. Se totinen Sanct Urkänä Herra
Jesu Christ Taita meit kaikki auta hel-
wetin madon läpits pist, Pijnan ja Kuo-
lemans kautta.

30. Me rukoilem Isä sinua, wahwista
meidän uskom Urmos anna ja myös lisa,
Etten tulis pirun tustan.

31. Kunnia olkon, Isälle loppumatoim
Myös Nojall, Pyhäl Hengel sama tulkon,
Ulistys kans surel woimall.